

ketingsammenhæng. Der er det medlemmerne, der er interessante. Der er det jo rigtigt, at medlemmerne har de samme rettigheder, og de bliver så lidt begrænsede med det forslag, der ligger her.

Men når vi snakker om partierne, så kan vi jo konstatere, at et parti som Venstre – og det er næsten det samme for Socialdemokratiet – har ret til i spørgetiden at stille 112 spørgsmål, hvorimod Enhedslisten har ret til at stille otte. Det er jo ikke lige ret. Det kan være rimeligt, det accepterer jeg, det vil jeg ikke brokke mig over, men man kan jo ikke kalde det lige ret.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det ville da også se bizart ud, hvis der stod, at hr. Søren Søndergaard har 14 spørgsmål, og hr. Erik Larsen har et spørgsmål. Hvordan skulle sådan en regel se ud? Ikke under en styreform, som jeg ville vedkende mig, var den mulig. Så der er lige ret for partierne. Nu styrker vi oven i købet ligeretssynspunktet ved, at også små partier får lejlighed til at holde deres taler under de store debatter, hvor befolkningen jo har en særlig interesse i, hvad der foregår herinde, inden de korte bemærkninger starter.

Vi kommer altså væk fra det, at man er fremme ved kl. 15-16 om eftermiddagen, før man er færdig med Socialdemokratiets og Venstres ordførere, og det vil sige, at hr. Søren Søndergaards ofte fremragende ordførertale, eller hvem, det nu er, der skal tale fra hans parti, har folk glæde af før frokost.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kaj Ikast som ordfører.

Kaj Ikast (KF):

Jeg har faktisk siddet i Præsidiet nu i knap 1½ år og arbejdet med det forslag her. Det har været frem og tilbage mellem grupperne og Præsidiet, og det har været i Udvalget for Forretningsordenen til behandling. Vi er faktisk godt tilfredse med det resultat, der ligger her.

Der er mange fornyelser. Der er også nogle af de fornyelser, der ligger her, der aldrig bliver gennemført efter sommerferien næste år. Det vil jeg nok tro. Men hvorfor skulle vi ikke prøve dem?

Nu har vi lavet et stort kompromis her, og det giver ligestilling for store og små partier i den store debat. Før talte hr. Søren Søndergaard kun

for natteravnene. I dag kommer han til at tale omkring kl. 13-16 – et sted derimellem – afhængig af hvornår vi starter, og det er for os at se et meget stort fremskridt.

Endvidere mener jeg, at hele debatformen bliver mere livlig, men vi er villige til at tage det her op til en debat til sommerferien og så se, om vi kan lave yderligere fornyelser, for det skal ikke være for at sætte Folketinget i stå, tværtimod.

Jeg synes også, der er noget rigtigt i det der med tirsdagen, at statsministeren kommer her, netop når journalisterne har gennemgået aktuelle spørgsmål med statsministeren oppe i Statsministeriet, og at det er naturligt, at det næste sted, statsministeren taler, er fra denne talerstol. Det synes jeg er helt naturligt, og så har folketingsmedlemmerne lejlighed til at stille spørgsmål. Det er da en fornyelse, der er værd at tage med også.

Vi er godt tilfredse med det, der ligger, og jeg synes, at vi nu skal køre det igennem. Og så håber jeg, at medlemmerne vil interessere sig mere for det, end man har gjort i planlægningsfasen, og de gange, hvor Præsidiet har været ude og tale med de forskellige grupper om, hvad der skulle laves om, for der har ikke været alt for mange, der har deltaget i den debat.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

De ændringer, som foreligger her, er jo ændringer, som SF har været med til at aftale i første omgang i Folketingets Præsidium og i anden omgang i Udvalget for Forretningsordenen.

Når der er tale om sådan nogle ændringer, er der selvfølgelig noget, som vi er mere begejstrede for end andet. I nogle situationer kan vi sige, at vi har gjort noget, fordi vi gerne ville sikre os, at det ikke blev endnu værre.

Med hensyn til de enkelte dele vil jeg sige, at vi er meget godt tilfredse med spørgetimen, som skal ligge der om tirsdagen med den form, der foreslås, og vi er også godt tilfredse med, at man laver den der aktuelle debat.

Det, vi er kede af, er ændringen omkring spørgetiden, men vi ved, at der var partier, der synes, at et medlem kunne nøjes med et spørgsmål, og hvis det ligesom gik derhen – og det var der i hvert fald en risiko for – så var to bedre end et.